P9_TA(2023)0484

Banca Europeană pentru Hidrogen

Rezoluția Parlamentului European din 14 decembrie 2023 referitoare la Banca Europeană pentru Hidrogen (2023/2123(INI))

(C/2024/4185)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194,

— având în vedere acordul adoptat la cea de-a 21-a Conferință a părților la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice de la Paris, din 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 martie 2023 privind Banca Europeană pentru Hidrogen (COM(2023) 0156),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 1 februarie 2023 intitulată „Un Plan industrial al Pactului verde pentru era cu zero emisii nete” (COM(2023)0062),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 18 mai 2022 intitulată „Planul REPowerEU” (COM(2022)0230),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „O strategie pentru hidrogen: pentru o Europă neutră climatic” (COM(2020)0301),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 8 iulie 2020 intitulată „Consolidarea unei economii neutre climatic: o strategie a UE pentru integrarea sistemului energetic” (COM(2020)0299),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 intitulată „O nouă Strategie industrială pentru Europa” (COM(2020)0102),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640),

— având în vedere propunerea Comisiei din 20 iunie 2023 de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) 2020/2093 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (COM(2023)0337),

— având în vedere propunerea Comisiei din 20 iunie 2023 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a platformei „Tehnologii strategice pentru Europa” (STEP) și de modificare a Directivei 2003/87/CE, a Regulamentelor (UE) 2021/1058, (UE) 2021/1056, (UE) 2021/1057, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) 2021/1060, (UE) 2021/523, (UE) 2021/695, (UE) 2021/697 și (UE) 2021/241 (COM(2023)0335),

— având în vedere propunerea Comisiei din 16 martie 2023 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui cadru pentru asigurarea aprovizionării sigure și durabile cu materii prime critice și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1724 și (UE) 2019/1020 (Actul privind materiile prime critice) (COM(2023)0160),

— având în vedere propunerea Comisiei din 16 martie 2023 de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european de producere de produse bazate pe tehnologie care contribuie la obiectivul zero emisii nete (Regulamentul privind industria care contribuie la obiectivul zero emisii nete) (COM(2023)0161),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2019/943 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică ([1]), în prezent în curs de revizuire,

([1]) JO L 158, 14.6.2019, p. 54.

— având în vedere Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE ([2]), în prezent în curs de revizuire,

— având în vedere Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ([3]) (Directiva privind energia din surse regenerabile),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2023/1804 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 septembrie 2023 privind instalarea infrastructurii pentru combustibili alternativi și de abrogare a Directivei 2014/94/UE ([4]),

— având în vedere Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE ([5]), în prezent în curs de revizuire,

— având în vedere Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 ([6]), în prezent în curs de revizuire,

— având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ([7]),

— având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ([8]), în prezent în curs de revizuire,

— având în vedere Regulamentul (UE) 2022/2576 al Consiliului din 19 decembrie 2022 privind consolidarea solidarității printr-o mai bună coordonare a achizițiilor de gaze, prin indici de referință ai prețurilor fiabili și prin schimburi transfrontaliere de gaze ([9]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/2085 al Consiliului din 19 noiembrie 2021 de instituire a întreprinderilor comune din cadrul programului Orizont Europa și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 219/2007, (UE) nr. 557/2014, (UE) nr. 558/2014, (UE) nr. 559/2014, (UE) nr. 560/2014, (UE) nr. 561/2014 și (UE) nr. 642/2014 ([10]),

— având în vedere Regulamentul (UE) nr. 559/2014 al Consiliului din 6 mai 2014 privind înființarea întreprinderii comune „Pile de combustie și hidrogen 2” ([11]),

— având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2023/1184 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului prin instituirea unei metodologii a Uniunii de stabilire a unor norme detaliate pentru producția de combustibili lichizi și gazoși de origine nebiologică obținuți din surse regenerabile și utilizați în transporturi ([12]),

— având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2023/1185 al Comisiei din 10 februarie 2023 de completare a Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului prin stabilirea unui prag minim pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră generate de combustibilii pe bază de carbon reciclat și prin specificarea unei metodologii de evaluare a reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră obținute de la combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile și utilizați în transporturi și de la combustibilii pe bază de carbon reciclat ([13]),

([2]) JO L 158, 14.6.2019, p. 125.
([3]) JO L 328, 21.12.2018, p. 82.
([4]) JO L 234, 22.9.2023, p. 1.
([5]) JO L 211, 14.8.2009, p. 94.
([6]) JO L 211, 14.8.2009, p. 36.
([7]) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.
([8]) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.
([9]) JO L 335, 29.12.2022, p. 1.
([10]) JO L 427, 30.11.2021, p. 17.
([11]) JO L 169, 7.6.2014, p. 108.
([12]) JO L 157, 20.6.2023, p. 11.
([13]) JO L 157, 20.6.2023, p. 20.

— având în vedere Regulamentul delegat (UE) 2019/856 al Comisiei din 26 februarie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește funcționarea Fondului pentru inovare ([14]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la o strategie europeană pentru hidrogen ([15]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2021 referitoare la o strategie europeană de integrare a sistemelor energetice ([16]),

— având în vedere rezoluția sa din 10 iulie 2020 referitoare la o abordare europeană globală privind stocarea energiei ([17]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2020 referitoare la Pactul verde european ([18]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2019 referitoare la schimbările climatice – o viziune europeană strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei în conformitate cu Acordul de la Paris ([19]),

— având în vedere rezoluția sa din 25 octombrie 2018 referitoare la implementarea infrastructurii pentru combustibili alternativi în Uniunea Europeană: este momentul să acționăm! ([20]),

— având în vedere rezoluția sa din 6 februarie 2018 referitoare la accelerarea inovării în domeniul energiei curate ([21]),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iunie 2023 privind Banca Europeană pentru Hidrogen ([22]),

— având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 30 noiembrie 2023 privind Banca Europeană pentru Hidrogen,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru bugete,

— având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A9-0379/2023),

A. întrucât UE este parte la Acordul de la Paris și s-a angajat să reducă emisiile de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 comparativ cu nivelurile din 1990 și să atingă neutralitatea climatică până în 2050;

B. întrucât hidrogenul poate fi utilizat ca materie primă, combustibil sau vector energetic și are potențialul semnificativ de a decarboniza industriile greu de decarbonizat și transportul greu, pentru care electrificarea directă nu este posibilă din punct de vedere tehnologic sau nu este competitivă;

C. întrucât hidrogenul poate fi utilizat și ca rezervă de energie de ultimă instanță pentru a echilibra sistemul energetic, contribuind astfel la integrarea sistemului energetic;

D. întrucât hidrogenul este în sine un gaz cu efect de seră indirect și se conștientizează tot mai mult impactul său asupra climei, care ar trebui abordat în mod corespunzător prin măsuri de monitorizare, prevenire și atenuare, în strânsă cooperare cu industria;

E. întrucât strategia UE pentru hidrogen a stabilit obiectivul de a instala cel puțin 40 GW de electrolizoare de hidrogen din surse regenerabile și de a produce 10 milioane de tone de hidrogen din surse regenerabile în UE până în 2030, iar planul REPowerEU a propus completarea acestui obiectiv prin importul aceleiași cantități de hidrogen din surse regenerabile;

F. întrucât investițiile totale necesare pentru realizarea obiectivului respectiv sunt estimate la 335-471 de miliarde EUR și întrucât vor fi necesare investiții suplimentare în valoare de 500 de miliarde EUR pentru a asigura importul cantității preconizate de hidrogen din surse regenerabile;

([14]) JO L 140, 28.5.2019, p. 6.
([15]) JO C 15, 12.1.2022, p. 56.
([16]) JO C 15, 12.1.2022, p. 45.
([17]) JO C 371, 15.9.2021, p. 58.
([18]) JO C 270, 7.7.2021, p. 2.
([19]) JO C 23, 21.1.2021, p. 116.
([20]) JO C 345, 16.10.2020, p. 80.
([21]) JO C 463, 21.12.2018, p. 10.
([22]) JO C 293, 18.08.2023, p. 127.

G. întrucât industria europeană de fabricare a electrolizoarelor a stabilit obiectivul de a instala o capacitate de producție de cel puțin 25 GW până în 2025, ceea ce reprezintă o capacitate instalată de aproximativ 120 GW în Europa;

H. întrucât costul electrolizoarelor s-a redus deja cu 60 % în ultimii 10 ani și se preconizează, potrivit Comisiei, că se va reduce la jumătate în 2030 datorită economiilor de scară;

I. întrucât pilele de combustie și electrolizoarele necesită componente de tehnologie înaltă și diverse materii prime critice, în special metale din grupul platinei, ai căror producători principali sunt situați în afara UE, adesea în țări în care mineritul este legat de încălcări grave ale drepturilor omului, de deteriorarea guvernanței, de conflicte și de degradarea mediului, în timp ce producătorii situați în UE se confruntă cu condiții de funcționare necompetitive;

J. întrucât nu există încă o piață a hidrogenului din surse regenerabile și întrucât pentru o astfel de piață va fi nevoie de o protecție adecvată a consumatorilor și de investiții importante, astfel încât decarbonizarea să fie realizată în toate sectoarele greu de decarbonizat;

K. întrucât cererea la nivelul utilizării finale de hidrogen din surse regenerabile trebuie stimulată în toate sectoarele, inclusiv în cele care ar putea utiliza hidrogen cu emisii scăzute de dioxid de carbon în tranziția lor către o economie decarbonizată;

L. întrucât formarea prețurilor este esențială pentru a consolida bazele pieței de hidrogen, a viza sprijinul financiar public și a permite supravegherea reglementară și monitorizarea publică eficace;

M. întrucât Comisia estimează că prețul hidrogenului din surse regenerabile în UE este cuprins între 2,5 și 5,5 EUR/kg, fiind determinat de prețul energiei electrice din surse regenerabile și al electrolizoarelor, în timp ce prețul hidrogenului pe bază de combustibili fosili este de aproximativ 1,5 EUR/kg;

N. întrucât partenerii economici și concurenții globali, inclusiv SUA și China, acordă sprijin financiar puternic pentru producția lor internă de hidrogen din surse regenerabile, inclusiv prin Legea SUA privind reducerea inflației care promovează hidrogenul din surse regenerabile printr-un credit fiscal de până la 3 USD/kg,

1. felicită Comisia pentru comunicarea sa privind Banca Europeană pentru Hidrogen (BEH); observă că denumirea de „Bancă Europeană pentru Hidrogen” poate induce în eroare, deoarece aceasta nu este o bancă, ci o inițiativă care urmărește să acționeze ca un ghișeu unic eficient și raționalizat pentru coordonarea activităților și finanțarea în sprijinul proiectelor privind hidrogenul din surse regenerabile de-a lungul întregului lanț de aprovizionare;

2. încurajează Comisia să ofere mai multă finanțare și vizibilitate inițiativei, deoarece va reprezenta un obiectiv intermediar important pentru lansarea pieței europene a hidrogenului; consideră că BEH ar trebui să aibă responsabilitatea clară pentru punerea în aplicare a recomandărilor incluse în prezenta rezoluție;

3. reamintește că singura formă sustenabilă de hidrogen este hidrogenul din surse regenerabile; constată că electrolizoarele reprezintă mai puțin de 4 % din producția totală de hidrogen din UE; constată că hidrogenul cu emisii scăzute de carbon va avea un rol în tranziția către o economie cu zero emisii nete și în dezvoltarea pieței hidrogenului;

4. recunoaște că producția de hidrogen din surse regenerabile este energointensivă; observă că, pentru realizarea obiectivelor legate de hidrogenul din surse regenerabile, este necesară intensificarea fabricării de electrolizoare care conțin materii prime critice; observă că pentru aceasta ar fi necesară, de asemenea, extinderea semnificativă a capacității de energie electrică din surse regenerabile și modernizarea rețelei de energie electrică;

5. reamintește că Agenția Internațională a Energiei estimează că 32 % din capacitatea globală de electrolizoare va fi amplasată în Europa până în 2030, dacă se materializează toate proiectele planificate; subliniază că este necesar să se mențină și să se consolideze poziția de lider a Uniunii la nivel mondial privind hidrogenul prin dezvoltarea unei piețe inovatoare și eficiente care să conecteze producătorii cu consumatorii, utilizând infrastructuri adecvate;

6. salută propunerile Comisiei de regulament privind industria care contribuie la obiectivul zero emisii nete, de regulament privind materiile prime critice și de revizuire a Directivei privind energia din surse regenerabile, care ar contribui la lanțuri valorice securizate, competitive și reziliente ce satisfac cererea tot mai mare de hidrogen din surse regenerabile și electrolizoare produse în UE; evidențiază că BEH ar trebui să vină în completarea Regulamentului privind industria care contribuie la obiectivul zero emisii nete;

7. sprijină ferm procedurile de autorizare raționalizate și mai rapide de-a lungul întregului lanț valoric cu scopul de a intensifica producția de hidrogen din surse regenerabile și de a stimula inovarea; insistă să se mențină nivelul actual ridicat de protecție a mediului atunci când se evaluează cererile de autorizare, raționalizând în același timp anumite aspecte legate de mediu ale procedurilor de autorizare și ale proceselor administrative pentru proiectele de energie din surse regenerabile;

8. consideră că, pentru a asigura suveranitatea industrială a UE în contextul unei autonomii strategice deschise, prima etapă de punere în aplicare a BEH ar trebui să acorde prioritate deosebită intensificării producției interne, în timp ce etapele ulterioare ar putea fi extinse pentru a permite intensificarea importurilor competitive de hidrogen din surse regenerabile; reamintește că sprijinul atât pentru producția internă, cât și pentru importuri ar trebui să intre în sfera de competență a BEH;

9. salută rolul BEH în creșterea transparenței privind fluxurile, tranzacțiile și prețurile pe piața emergentă a hidrogenului; subliniază că această funcție este esențială pentru creșterea încrederii pieței, consolidarea supravegherii reglementare și a monitorizării publice, precum și pentru sprijinirea cu informații a planificării integrate a infrastructurii energetice;

10. subliniază că finanțarea privată va fi esențială pentru construirea unei piețe europene a hidrogenului din surse regenerabile și că o piață eficientă, după ce este dezvoltată, nu ar trebui să depindă de subvențiile publice;

11. constată că un cadru solid de reglementare a pieței UE pentru hidrogen poate contribui la instituirea unei piețe care funcționează corespunzător; crede că este necesar un parcurs predictibil și cu un grad mai scăzut de volatilitate în ceea ce privește prețurile pentru a crea o certitudine a investițiilor pentru investițiile indispensabile în producția de hidrogen și în infrastructura pentru hidrogen;

12. consideră că actele delegate privind combustibilii lichizi și gazoși de origine nebiologică produși din surse regenerabile au crescut previzibilitatea și certitudinea pentru investitori; salută propunerea Comisiei referitoare la un pachet privind hidrogenul și decarbonizarea pieței gazelor; insistă să se asigure un mediu de reglementare coerent și stabil pentru industrie;

13. subliniază că, potrivit Agenției Internaționale pentru Energie Regenerabilă, producția de hidrogen prin electroliză necesită multă apă și consumă între 18 și 24 kg de apă pe kg de hidrogen; accentuează că, dacă se ia în considerare lanțul valoric din amonte, consumul de apă este și mai mare; invită Comisia și statele membre să acorde o atenție deosebită utilizării eficiente a resurselor și Directivei-cadru privind apa ([23]), în special pentru regiunile expuse riscului de secetă; pledează pentru continuarea cercetărilor privind tehnologiile pentru desalinizarea apei care reduc la minimum consumul de energie și impactul asupra mediului, în special al poluării cu apă sărată;

14. subliniază că văile de hidrogen și infrastructurile conexe joacă un rol important ca instrumente de sprijin al decarbonizării districtelor industriale, stimulează inovarea și contribuie la economia locală; observă că văile de hidrogen oferă clustere securizate de cerere și ofertă de hidrogen în Europa; consideră că BEH are responsabilitatea de a coordona și a sprijini toate centrele de consum relevante din văile de hidrogen, precum și de a extinde proiectele emblematice la scară largă din domeniul hidrogenului;

Sprijinul financiar pentru producția internă de hidrogen din surse regenerabile

15. salută decizia Comisiei de a lansa o primă licitație-pilot bazată pe preț pentru sprijinirea hidrogenului din surse regenerabile; ia act de bugetul de 800 de milioane EUR pentru sprijinirea producției de hidrogen din surse regenerabile pe o perioadă de 10 ani; invită Comisia să procedeze rapid la evaluarea acestei licitații-pilot în ceea ce privește eficacitatea, consecințele sale macroeconomice și industriale;

([23]) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

16. ia act de alegerea Comisiei de a oferi sprijin sub forma unei prime fixe în cadrul primei licitații-pilot, deoarece diferența dintre producția și consumul de hidrogen va fi ridicată, cel puțin la început; insistă să se stabilească o primă fixă pentru licitațiile viitoare care să fie echivalentă cu cea propusă de SUA în temeiul Legii privind reducerea inflației sau mai mare; solicită Comisiei să ia în considerare mecanisme complementare, cum ar fi granturile, contractele pentru diferență și contractele pentru diferență în materie de carbon; consideră că aceste mecanisme complementare ar putea sprijini nu numai producția, ci și cererea de hidrogen din surse regenerabile;

17. reiterează importanța echilibrului geografic și sectorial pentru a permite producția de hidrogen din surse regenerabile în întreaga UE și utilizarea sa de către sectoarele greu de decarbonizat; insistă asupra necesității de a evita adâncirea în continuare a divergențelor regionale care există deja din cauza gradului diferit de dezvoltare a pieței hidrogenului; îndeamnă Comisia să sprijine organizarea de licitații regionale și, în acest scop, să definească regiuni care ar fi suficient de mari pentru a asigura atât o concurență adecvată, cât și echilibrul geografic; cere Comisiei să propună o cheie de alocare cu scopul de a sprijini o dezvoltare uniformă la nivel regional a pieței europene a hidrogenului;

18. invită Comisia să acorde asistență tehnică statelor membre cu un nivel scăzut de participare, astfel cum se prevede în ultima revizuire a Directivei EU ETS ([24]); subliniază că acest sprijin ar trebui să încurajeze participarea solicitanților din toate statele membre la licitații în cadrul BEH;

19. reliefează că BEH ar trebui să vizeze, de asemenea, atragerea unor proiecte de dezvoltare mai mici; sugerează Comisiei să adapteze anumite elemente ale modelului de licitație, în special cerința privind capacitatea minimă instalată a electrolizoarelor și restricția privind volumul maxim al ofertei, și să ia în considerare posibilitatea regrupării candidaturilor, pentru a facilita participarea întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri);

20. solicită Comisiei să reevalueze și să clarifice normele privind compatibilitatea dintre sprijinul financiar public și finanțarea acordată în cadrul BEH, ținând seama de faptul că nu ar trebui să existe un cumul pentru aceleași costuri, cu scopul de a proteja concurența loială între toți candidații;

21. subliniază că la conceperea viitoarelor licitații ar trebui să acorde o prioritate deosebită vânzării hidrogenului din surse regenerabile către industriile greu de decarbonizat și către transportul greu, în special aviația și transportul maritim; consideră, în acest sens, că anumite restricții ar trebui incluse în criteriile de eligibilitate ale licitațiilor;

22. solicită Comisiei să ia în considerare nu numai prețul, ci și să prevadă un sistem clar de punctaj pentru clasificarea ofertelor; observă că un astfel de sistem ar trebui să recompenseze ofertele care îndeplinesc cel mai înalt nivel de sustenabilitate, să conducă la crearea de numeroase locuri de muncă și să promoveze stagii de calitate, ucenicii și recalificarea sau perfecționarea lucrătorilor;

23. recunoaște caracterul imperios și urgent al creșterii producției de electrolizoare în UE; propune diferențierea între cheltuielile de funcționare și cheltuielile de capital; consideră că sprijinul potențial pentru cheltuielile de capital legate de hidrogenul cu emisii scăzute de dioxid de carbon ar trebui direcționat numai către acele investiții care pot contribui la producția de hidrogen din surse regenerabile într-o etapă ulterioară, în special achiziționarea de electrolizoare, și nu ar trebui să vizeze cheltuielile operaționale în domeniul hidrogenului cu emisii scăzute;

Sprijinul nefinanciar pentru ecosistemul hidrogenului din UE

24. salută ideea Comisiei de a lansa conceptul de „licitație ca serviciu”; consideră că astfel ar putea fi reduse costurile administrative ale statelor membre și ar putea fi promovată o cale cu adevărat europeană către tranziția energetică; cere Comisiei să evalueze acest concept și să exploreze dezvoltarea sa în continuare pentru alte tehnologii în domeniul energiei din surse regenerabile; subliniază că sarcinile administrative din procesul de depunere a candidaturilor ar trebui reduse pe cât posibil, astfel încât procesele de atribuire să poată fi gestionate și de IMM-uri;

([24]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unei scheme de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

25. sugerează că BEH ar trebui să fie în măsură să acorde consultanță specifică actorilor privați cu privire la dezvoltarea instalațiilor de hidrogen din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în UE; consideră că un astfel de serviciu ar trebui să fie acordat indiferent dacă un candidat a primit sau nu finanțare din partea BEH; sugerează ca acest serviciu de consiliere să se bazeze pe expertiza Băncii Europene de Investiții (BEI); propune ca activitățile Alianței europene pentru hidrogen curat să fie incluse în BEH pentru a crea un forum fizic în care producătorii și consumatorii de hidrogen să se poată întâlni pentru a primi consiliere și a face schimb de bune practici;

26. subliniază că este important să se limiteze fragmentarea entităților UE a căror activitate vizează hidrogenul; propune să se includă activitățile întreprinderii comune pentru un hidrogen curat și, în special, ale Observatorului pentru pile de combustie și hidrogen, în cadrul BEH; insistă că această includere nu ar trebui să reducă investițiile publice pentru cercetare, dezvoltare și inovare;

27. consideră că un mecanism voluntar de achiziționare în comun a hidrogenului poate contribui la dezvoltarea pieței interne a hidrogenului și la asigurarea importurilor în cadrul BEH; evidențiază că achizițiile comune ar facilita și investițiile în capacitatea de producție de hidrogen din surse regenerabile, ar asigura aprovizionarea cu hidrogen din surse regenerabile la prețuri accesibile și ar împiedica consumatorii europeni să se întreacă în oferte;

28. observă că AggregateEU poate juca un rol pilot pentru dezvoltarea pieței hidrogenului în cadrul BEH; invită Comisia să evalueze dezvoltarea unui mecanism de agregare voluntară a cererii și de achiziționare în comun a hidrogenului și, după caz, să prezinte o propunere legislativă în acest sens; consideră că această evaluare s-ar putea baza pe o analiză aprofundată a modelelor adecvate de cooperare între întreprinderi și pe posibilitatea de a crea sisteme de garantare care să permită implicarea efectivă a întreprinderilor mai mici și a IMM-urilor;

29. invită statele membre să utilizeze achiziții publice verzi pentru a favoriza bunurile produse cu hidrogen din surse regenerabile, cum ar fi oțelul utilizat pentru construirea de clădiri și infrastructuri publice;

Importurile de hidrogen din surse regenerabile

30. constată că, în pofida unei creșteri a producției interne de hidrogen din surse regenerabile, cererea în creștere poate necesita importuri din țări din afara UE; subliniază că BEH ar trebui să exploateze sinergii pentru accelerarea importurilor de hidrogen din surse regenerabile, răspunzând creșterii cererii de pe piața europeană;

31. subliniază că este important să se promoveze coridoarele de infrastructură identificate în comunicarea Comisiei privind planul REPowerEU pentru a facilita importul de până la 10 milioane de tone de hidrogen din surse regenerabile, sprijinind în același timp decarbonizarea în țările partenere;

32. reamintește că mecanismul de ajustare a carbonului la frontieră (CBAM) se va aplica hidrogenului; reliefează rolul important al UE ca organism de stabilire a standardelor la nivel mondial și invită Comisia să prezinte, până la 31 decembrie 2025, un sistem comun solid de certificare, în conformitate cu Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile pentru importurile de hidrogen din surse regenerabile, echivalent cu normele aplicabile producției interne, pentru a asigura condiții de concurență echitabile pentru partenerii internaționali de încredere;

33. insistă că investițiile în hidrogen din surse regenerabile din țări terțe ar trebui să se supună principiilor internaționale privind diligența necesară, inclusiv, dar fără a se limita la acestea, Principiilor directoare ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului, Orientărilor Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru întreprinderile multinaționale și Orientărilor OCDE privind diligența necesară pentru o conduită responsabilă în afaceri;

34. îndeamnă Comisia să elaboreze orientări cu criterii clare și transparente privind eligibilitatea pentru sprijin din partea UE a producătorilor din țări din afara UE, pe baza riscurilor geopolitice și a reducerii potențiale a acestora prin cooperare, a disponibilității resurselor pentru tranziția lor energetică internă și a alinierii lor la valorile și la standardele sociale și de mediu ale UE, inclusiv în materie de condiții de muncă și de drepturi ale popoarelor indigene;

35. subliniază că anumite regiuni din lume au condiții mult mai bune pentru producția de hidrogen din surse regenerabile datorită abundenței de spațiu și de energie electrică din surse regenerabile; reamintește că diplomația UE în domeniul energiei și al hidrogenului ar trebui să promoveze dezvoltarea unor piețe mondiale ale hidrogenului bazate pe norme, transparente și nedistorsionate și ar trebui să urmărească să permită țărilor partenere, la nivel mondial și în special în vecinătatea UE, să își realizeze tranzițiile energetice și să își îmbunătățească standardele de mediu, sociale și democratice;

36. evidențiază importanța diversificării furnizorilor și a menținerii unor condiții de concurență echitabile la nivel mondial atunci când se acordă sprijin pentru producția de hidrogen din surse regenerabile în țările din afara UE; propune să se impună utilizarea euro pentru importurile de hidrogen din surse regenerabile care beneficiază de sprijin din partea UE, cu scopul de a deveni moneda globală de referință pentru schimburile de hidrogen la nivel mondial;

Sprijinul financiar pentru transportul hidrogenului din surse regenerabile

37. accentuează că, pentru o accelerare reușită a pieței hidrogenului, este necesar să se asigure investiții suficiente pentru a dezvolta o infrastructură adecvată pentru hidrogen nu numai pentru a conecta cererea și oferta, ci și pentru a stoca și transporta hidrogenul în întreaga UE (de exemplu, magistrala europeană a hidrogenului); insistă că ar trebui evitate blocajele și verigile lipsă, astfel încât hidrogenul să poată ajunge la industriile care au cea mai mare nevoie de el; evidențiază că dezvoltarea unui sistem pe bază de hidrogen ar trebui să acorde prioritate, acolo unde este posibil, colocării producției și utilizării și să permită sinergii maxime cu infrastructura existentă pentru transportul gazelor naturale;

38. invită Comisia și statele membre să încurajeze investițiile private și, dacă este necesar, să asigure finanțare publică pentru noile instalații de hidrogen și pentru reafectarea celor utilizate în prezent pentru gazele naturale; consideră că atât granturile, cât și contractele pentru diferență (în materie de carbon) cu o componentă de cost de transport pot fi instrumente adecvate pentru a sprijini investițiile în infrastructura pentru hidrogen; subliniază, din aceeași perspectivă, că ar trebui alocate resurse suplimentare Mecanismului pentru interconectarea Europei, pentru a spori finanțarea infrastructurii relevante, și că ar trebui mobilizate fonduri alternative din partea UE în cadrul politicii de coeziune și al Mecanismului de redresare și reziliență;

39. invită Comisia să încredințeze BEH sarcina de a coordona colectarea tuturor datelor relevante emise de Comisie, organizațiile internaționale sau industrie în legătură cu producția, stocarea, transportul, distribuția și consumul de hidrogen; observă că aceste date ar trebui puse la dispoziția publicului, ori de câte ori este posibil, și ar putea fi utilizate în procesul decizional pentru aprobarea infrastructurii legate de hidrogen în temeiul Regulamentului revizuit privind rețelele transeuropene de energie ([25]);

Raționalizarea instrumentelor și a mecanismelor financiare ale UE

40. își exprimă îngrijorarea că industriile se confruntă în prezent cu o multitudine de diferite instrumente de sprijin financiar pentru producția de hidrogen; invită Comisia să transforme BEH într-un ghișeu unic pentru finanțarea hidrogenului;

41. ia act de bugetul global de 3 miliarde EUR pentru BEH anunțat în discursul privind starea Uniunii din 2022; solicită Comisiei să clarifice bugetul anual disponibil pentru următorii cinci ani în cadrul fiecărui pilon al BEH și să pregătească o foaie de parcurs a licitațiilor planificate; insistă că viitoarele licitații ar trebui anunțate cu cel puțin 12 luni înainte, pentru a oferi previzibilitate industriei;

42. își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la pachetul financiar global al BEH în comparație cu subvențiile, stimulentele și cadrul de investiții mai atractiv din alte regiuni ale lumii, în special din China și SUA; consideră că pachetul financiar actual de 800 de milioane EUR pentru prima licitație-pilot este prea limitat; invită Comisia să propună un buget adecvat pentru BEH, majorându-l în mod semnificativ în următorii ani cu resurse noi;

([25]) Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directoare pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 (JO L 152, 3.6.2022, p. 45).

43. salută revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual (CFM), când Comisia a propus o sumă suplimentară de 5 miliarde EUR pentru Fondul pentru inovare; îndeamnă ca o parte semnificativă a acestei suplimentări să fie alocată BEH, astfel încât Fondul pentru inovare să poată sprijini mai multe proiecte; subliniază că, pe lângă Fondul pentru inovare, ar trebui explorată o finanțare alternativă, astfel încât BEH să fie independent de variațiile prețului carbonului;

44. invită Comisia să ia în considerare indexarea cu rata inflației a primei fixe, cu scopul de a asigura stabilitatea și de a proteja producătorii – în special pe cei mici și medii – împotriva creșterilor viitoare potențiale ale prețului energiei, materiilor prime și activității operaționale;

45. observă că Comisia nu a prezentat, până în prezent, un instrument financiar pentru a sprijini importurile de hidrogen din surse regenerabile; încurajează cooperarea dintre BEH și programele instituite de statele membre atunci când se gestionează importurile; cere Comisiei să prezinte o propunere legislativă privind un instrument financiar care să vizeze importurile din țări din afara UE în cadrul BEH, după caz și dacă este compatibil cu CBAM;

46. subliniază că este necesar un personal specific pentru desfășurarea operațiunilor BEH și solicită finanțare adecvată în această privință; sugerează să se instituie un grup operativ pentru BEH, cu personal din toate serviciile relevante ale Comisiei;

47. salută intenția Comisiei de a raționaliza utilizarea finanțării din partea UE pentru proiectele privind hidrogenul, precum și propunerea legislativă de instituire a platformei „Tehnologii strategice pentru Europa” (STEP), în cadrul căreia hidrogenul din surse regenerabile este identificat ca fiind o tehnologie curată critică ce necesită sprijin suplimentar; solicită cel mai înalt nivel de sinergie între STEP și BEH;

48. insistă ca BEH să devină punctul unic de contact pentru furnizarea de informații despre finanțarea disponibilă la nivelul UE și la nivel național pentru a sprijini proiectele privind hidrogenul din surse regenerabile; propune fuzionarea Busolei de finanțare publică pentru hidrogen cu BEH și integrarea informațiilor despre toate instrumentele financiare relevante, inclusiv Mecanismul pentru interconectarea Europei, Orizont Europa și Fondul pentru inovare, dar fără a se limita la acestea din urmă, cu actualizări regulate;

49. sugerează ca BEH să instituie un instrument online care să permită industriei și, în special, IMM-urilor să evalueze rapid posibila eligibilitate a unui proiect legat de hidrogenul din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de dioxid de carbon pentru finanțare din partea UE, neaducând atingere deciziei finale și neimpunând furnizarea de informații confidențiale;

50. invită BEI să îmbunătățească accesul la finanțare pentru proiectele privind hidrogenul din surse regenerabile; solicită BEI să acorde împrumuturi cu rată zero sau garantate, sprijinind asigurarea finanțării pe termen lung și permițând investițiile de capital și alte tipuri de investiții în proiecte relevante;

51. sprijină introducerea unui preț maxim pentru prima fixă, astfel cum a propus Comisia, pentru a evita supracompensarea candidaților câștigători care participă la licitații; insistă că sprijinul UE ar trebui să înceteze după ce prețul de piață al hidrogenului din surse regenerabile devine competitiv; îndeamnă Comisia să monitorizeze în permanență costul de producție și prețul de piață ale hidrogenului din surse regenerabile și să reevalueze prima fixă acordată proiectelor câștigătoare la sfârșitul fiecărui acord contractual dintre producători și consumatori sau cel puțin o dată la cinci ani;

Transparență, răspundere și raportare

52. reliefează necesitatea unui raport anual al Comisiei care să evalueze progresele înregistrate în dezvoltarea pieței hidrogenului din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon, precum și activitățile BEH; solicită ca în acest raport să se evalueze și repartizarea geografică a finanțării, numărul de locuri de muncă create, modificarea cererii și a ofertei, costul hidrogenului din surse regenerabile în comparație cu alte forme de hidrogen și dezvoltarea unor infrastructuri dedicate hidrogenului;

53. cere Comisiei să prezinte o evaluare detaliată a BEH înainte de propunerea sa privind un nou CFM;

° ° °

54. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție tuturor instituțiilor UE și statelor membre.